

Og derfor kunne jeg egentlig godt ønske mig, at vi på et eller andet tidspunkt også kunne få ministerens svar på, hvad den danske regerings holdning er til de planer, som Prodi har fostret, og som mange regeringer jo støtter, nemlig at hele denne tragiske situation, hvor man ved at gå ind med en militær aktion har forkludret situationen totalt i det tidligere Jugoslavien, nu skal bruges som anledning til at indføre en militær dimension i EU.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og det er den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil lige sige til hr. Arne Melchior: Det er da rigtigt nok, at man i en krigssituation måske ikke skal afskrive nogen muligheder. Og på den måde argumenterer hr. Arne Melchior så for, at man stadig væk skal have muligheden for at indsætte landstyrker, og det kunne måske være rigtigt nok, hvis man troede på, at det kunne virke, men kendsgerningen er bare, at hr. Arne Melchiors og vores egen statsminister her i Danmark jo har afskrevet den mulighed for et stykke tid siden, og derfor virker argumentationen altså som en kritik af bl.a. statsministeren, når hr. Melchior fremsætter den sådan, som han gør heroppefra. Og det kan godt være, at den er det, men statsministeren har faktisk afskrevet den mulighed flere gange i forbindelse med debatten om det her.

Og der er åbenbart stadig væk lidt forvirring om Dansk Folkepartis stillingtagen til forslaget til vedtagelse, og derfor bliver jeg nødt til at sige, at forslaget meget klart udtrykker de ting, som vi også mener, nemlig at regeringen skal arbejde for, at Forbundsrepublikken Jugoslavien snarest efterlever de krav, der er formuleret af det internationale samfund med udgangspunkt i resolution 1199 fra FN's Sikkerhedsråd, og at der snarest indledes forhandlinger om en varig politisk løsning, der må indebære selvstyre for kosovoalbenerne, at Rusland skal fastholdes som en vigtig partner, og at den humanitære indsats skal ydes i nærområdet.

Derfor er der altså ikke nogen modsætninger. Det, som Dansk Folkeparti hele tiden har fremhævet i debatten at vi vil, står i denne vedtagelse, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Arne Melchior ikke længere er stolt af, at vi er sammen om den vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Mine udtalelser var ikke og kan ikke med rette fortolkes som en kritik af statsministeren. Jeg har tværtimod rost statsministeren og regeringen for at gøre det nødvendige i en given situation og for at vise fleksibilitet, og statsministeren har aldeles ikke afskrevet nogen muligheder i en situation, som ikke er kendt i øjeblikket.

Og jeg ønsker sandelig ikke landkrig, selv om jeg faktisk er uddannet til krig. Jeg var soldat i den danske brigade i Sverige og blev uddannet til at være med til at befri Danmark, men var der nogen, der var taknemlig for, at jeg ikke kom i krig, var det faktisk mig og sikkert mange andre. Så det er da ikke noget, jeg ønsker. Men jeg var da nødt til at forberede mig på det, så jeg kunne gøre min pligt i den givne situation.

Og hr. Søren Søndergaard kan da godt have ret i, at ifølge den tekst, han har givet sin forespørgsel, om den sikkerhedspolitiske situation i Europa, er det ikke irrelevant at tale om EU's forhold til det militære, men dér ved hr.

Søndergaard og alle andre jo udmærket, at CD ønsker samtlige de danske EU-forbehold ophævet, herunder det forsvarsmæssige – ikke således at en EU-militærorganisation skal træde i stedet for NATO, men således at den kan være en nødvendig og integreret del af NATO.

Det er da kendt stof. Det er vi selvfølgelig for, og vi glæder os til, at det sker, og jeg er overbevist om, at det ikke varer så mange år, før der vil være et kæmpe flertal for det i den danske befolkning, for der er allerede nu flertal for det, ikke mindst i lyset af de begivenheder, vi oplever i disse uger.

Jørgen Estrup (RV):

Den menneskelige tragedie, vi oplever og har oplevet i den seneste måneds tid eller mere, gør det nødvendigt, at vi også ser på, hvad der gik forud, ellers opstår der meget let myter, og det har jeg i nogen grad indtryk af også sker i denne debat.

Jeg synes, det er nødvendigt at få slået fast, at det, Folketinget besluttede i oktober med regeringens beslutningsforslag og tilslutningen til NATO's aktion, i første omgang var et forsøg på gennem militære trusler at sikre en politisk løsning. Den strategi lykkedes. Den lykkedes ikke på lang sigt. Den lykkedes på kort sigt. Vi fik faktisk en aftale, og det lykkedes at forhindre